

Ledelse anbefaler som en Løsning af Spørgsmaalet, nemlig Toldprotektionisme. Dette vil atter være en Illustration af, at Venstrepolitik ikke kan faa Højrefølge, at der i den Politik, som det nuværende konservative Folkeparti repræsenterer, ikke kan være Samarbejde med nogen som helst Venstrepolitik. Vi ved altsaa, at Indstillingen snart vil fremkomme, men alle de Foranstaltninger, som har været antydede eller offentliggjorte, kan jo kun bringe midlertidig Hjælp overfor den Maade, hvorpaa Brændselsspørgsmaalet har udviklet sig. Nu skal jeg ikke gentage, hvad jeg tidligere har sagt, men kun paa ny henvise til mine Udtalelser om denne Sag. Jeg understreger, at jeg synes ikke, den højtærede Ministers Udtalelser tydede paa, at han forstod, hvor skæbnsvanger Brændselsspørgsmaalets Udvikling er for os. Jeg har ikke taget Ordet for Statsindkøb af Kul, men jeg har tilraadet, at Spørgsmaalet behandles paa en saadan Maade, at der skete planmæssige Indkøb, hverken alt for hidsige og voldsomme paa eet Tidspunkt eller for svage paa et andet, men derimod planmæssige Indkøb gennem en Centralisering.

Den højtærede Indenrigsminister har sagt, at han først og fremmest maatte tage sig af Spørgsmaalet om Brunkullene, og derunder fremhævede han, at den tidligere Statsdrift af Brunkul har været meget uheldig. Jeg vil i den Anledning bede den højtærede Indenrigsminister fremlægge f. Eks. i Finansudvalget Beretning om den tidligere Statsdrift; deraf vil fremgaa, at denne ikke har været uheldig. Endvidere fremstillede den højtærede Indenrigsminister det, som om der fandtes Statsdrift af Brunkullene, da han kom til, og at han er gaaet over til Forpagtning. Men Statsdriften var standset, da den højtærede Indenrigsminister traadte til, og Tanken om Forpagtning var allerede fremme i min Tid.

Endelig vil jeg gerne bede den højtærede Indenrigsminister om at oplyse, hvad det er for mirakuløse Gerninger han har gjort med Hensyn til Tørvetransportens Forbedring. Den tidligere Ordning er truffet af Statsbanerne efter Drøftelse med det Transportnævn, der var nedsat, og hvoraf det ærede Medlem Hr. Pinstrup var Medlem, for at finde en Afvejning af de forskellige Transporthensyn; her var til Stede. Jeg kender ikke noget til, at Forholdene er blevet forbedret paa en saa mirakuløs Maade, at man kan sige, der er foregaaet Bedrifter af sælsom Art. Hovedsagen i mine Bemærkninger foruden Tanken om Centralisering var min Beklagelse af, at Ministeren ikke straks havde nedsat det tekniske

Udvalg, som Industrien bad om, til Overvejelse af vort Kulforbrugs Omlægning. Jeg har nu til min Beklagelse hørt, at det ikke er Industriraadets Tanke, som Ministeriet vil gennemføre, men derimod Tanken om et teknisk Udvalg til Bistand, naar der er Tale om en eller anden lille Bevilling. Det tyder ikke paa, at den højtærede Minister har den rette Opfattelse af, hvor skæbnsvanger hele Brændselssituationen er for Landet som Helhed, for dets Industri. Naar Industrien ønsker Spørgsmaalet om Udnyttelse af Vand- og Vindkraft til Erstatning af Kul overvejet, bør Staten yde ethvert Bidrag, som ønskes af Industrien i saa Henseende; thi vort Lands Fremtid kan komme til at afhænge deraf, i alt Fald Industriens.

Jeg skal kun gøre nogle enkelte Bemærkninger til den højtærede Landbrugsminister. Jeg skal glæde ærede Medlemmer med at sige, at jeg ikke skal gentage hele Historien om Majskontoret, for nu har ærede Medlemmer faaet Landbrugsministerens og min Fremstilling af den Sag. Og hvis der om denne Sag skulde fremkomme den Redegørelse, som jeg har ønsket, hvorunder alle Dokumenter lægges frem for Offentligheden, og Centalkontoret faar Lejlighed til at fremlægge sit Syn paa Sagen og fremsætte sine Udtalelser om, hvorledes det har virket, saa vil ærede Medlemmer langt bedre end ved en fortsat Diskussion mellem Ministeren og mig have Lejlighed til at afgøre, hvem der har handlet rigtigt: Den, der efter alle sagkyndiges Raad oprettede Centalkontoret og søgte at skabe det de bedst mulige Vilkaar, eller den, der søgte at hindre dets Oprettelse og, efter at det var oprettet, søgte at skabe det de daarligst mulige Vilkaar. Hvem der har set rigtigt: Den, der mener, at Kontoret alligevel har været til Gavn for Landbruket, eller den, der benægter dette. Jeg henstiller, at alle ærede Medlemmer faar Dokumenterne, saaledes at de selv kan sætte sig ind i Sagen paa et ganske andet Grundlag, end de faar ved stridende Udtalelser af Landbrugsministeren og mig.

Jeg skal kun om et principalt Spørgsmaal, fordi der er fremført nye Ting herom, gøre en Bemærkning. Det er om Avancebegrænsningen. Landbrugsministeren sagde nu igen, at Meddelelsen om, at en fast Avance for Majshandelen var afløst med Februarforordningens almindelige Avanceregulering, maatte være ham ukendt. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes en Mand kan hævde det, naar han selv har krævet, at Handelen skulde være fri for særlige Bestemmelser. Om den almindelige Avancebegrænsning